

[Lembourn.]

skal finde et målesystem efter udsendelses-tid etc. etc. Der er uhyre mange problemer, som vi ikke på nuværende tidspunkt kan tage stilling til. Derfor finder jeg, det er rigtigt, at forslaget er formuleret som, man kan godt sige et oplæg til debat, så enkelt som muligt, så vi derefter kan stille alle de spørgsmål, vi har brug for, i udvalget og på grundlag af disse spørgsmål så finde ud af, hvordan vi kan løse det.

Jeg er glad for det sidste, fru Nathalie Lind sagde: at vi skal prøve at finde frem til, om der er enighed imellem de 5 partier om hovedsagen. Det er det, der er vores hovedopgave.

Hr. Poul Dam sagde, at forslaget slet ikke var fremsat, fordi vi mente noget som helst med det. Jo, naturligvis mener vi noget med det, og det ved hr. Poul Dam jo også godt. Så sagde hr. Poul Dam, at han var yderst tilfreds med radioordningen, som den var. Det undrer mig egentlig, for jeg har lige læst i pressen, at hr. Poul Dam ønsker radioordningen ændret, og at han er yderst utilfreds med den.

Og så endelig til sidst til ministeren om alsidighedsspørgsmålet. Når man stiller det krav, at man skal være så objektiv som muligt, kan det ikke undgås, når man kun har én sender, at man får en tam form for radiofoni, og det erkender alle, der har med det at gøre. Det er desværre resultatet af det. Så kan man jo sige så morsomt, som hr. Bernhard Baunsgaard gør det: ja men så er der to slags ensidighed. All right, det er også bedre, det må der hellere være, fordi så kommer der nemlig virkelig en debat, og så kommer holdningerne frem. Radiofonien, sådan som den arbejder i dag, ligger under et krav, som er uopfyldeligt, hvis man skal lave god, spændende og debatterende radiofoni, hvor modsatte standpunkter kommer frem. Det er et uhyre svært problem. Jeg tror ikke, det kan løses inden for én kanal, der skal flere kanaler til, og selv om det så kun er to, så er det dog i hvert fald bedre end én.

Svend Andersen (Rosk. a.) (FP):

Ministeren nævnte, at i Finland dækkede man kun ca. $\frac{1}{8}$ af de samlede udgifter ind ved hjælp af reklame, og dertil vil jeg da

godt sige, at så vidt mig bekendt er det på grund af, at man simpelt hen i lovgivningen har fastsat, at man ikke må dække flere udgifter ind end $\frac{1}{8}$ ved hjælp af reklamer.

Fru Nathalie Lind var inde på, om jeg vidste, hvad slagvarer var for noget, og det vil jeg da gerne sige til fru Nathalie Lind, at det tror jeg godt jeg ved. Det er selvfølgelig det, der er tale om, når detailhandelen hver uge prøver på at lokke husarerne ind ved at komme med nogle enkelte billige tilbud, og så er det meningen, at man skal købe nogle andre varer ved siden af, som så er dyrere. Det, jeg prøvede på at forklare i mit indledende indlæg, var, at detailhandelen kommer ikke til at få ret megen glæde af reklame i tv, fordi sådan som detailhandlerne er organiseret her i landet, findes der praktisk taget ikke nogen landsdækkende detailhandelskæder. Der findes måske FDB, det er det nærmeste, men de har så forskellig en måde at markedsføre deres varer på rundt omkring i landet, at de slet ikke vil kunne samarbejde om at lave noget, der kan bruges som reklame i tv. Det er altså ikke detailhandelen, det her drejer sig om. Det drejer sig om mærkevareproducenterne, altså de samme, som annoncerer i ugeblade og lignende landsdækkende organer. Det er det, man skal sammenligne med. Og hvad det angår, er det således, som jeg også sagde i mit tidligere indlæg, at her vil der ikke være tale om, at man ved dette forslags gennemførelse vil komme til at knuse nogle små virksomheder, fordi det er i forvejen virksomheder, som er oppe i en størrelsesorden, så de kan være med også til reklame-tv.

Hr. Poul Dam var inde på noget, som jeg opfattede på den måde, at han mente, at der ikke var plads til, at der kunne være flere sendere her i landet. Det er i hvert fald efter de oplysninger, jeg er i besiddelse af, en meget kraftig misforståelse; der er alene på UHF-båndet, så vidt mig bekendt, plads til omkring 12-14 forskellige sendere inden for tv.

Hr. Poul Dam sagde videre, at han stort set var glad og tilfreds, sådan opfattede jeg ham i hvert fald, med den måde, som Danmarks radio røgtede kravet om alsidighed på. Jeg er godt klar over, at hr. Poul Dam og fru Hanne Reintoft er glade og tilfredse. Det er vi andre altså ikke, vi mener, der er